

Vrijgesteld van Griffierecht. 6
DE VOORZITTER DE EERSTE KAMER VAN DE BURGERLIJKE
RECHTBANK VAN EERSTE AANLEG VAN HET GERECHTELIJK
ARRONDISSEMENT TONGEREN, ZETELEND OP DE WIJZE VAN HET
KORT GEDING, HEEFT HET VOLGENDE VONNIS UITGESPROKEN:

AR. 05/100/C
RBR.06/3574
NR. 06/921
ev

ONTVANGEN 16 MEI 2006

INZAKE

1. [REDACTED] met Belgische nationaliteit, geboren te [REDACTED] op [REDACTED] 1979, wonende te [REDACTED]
2. [REDACTED] geboren te [REDACTED] (Turkije) op [REDACTED] 1983, wonende in Turkije, [REDACTED]

Beiden hun woonplaats kiezende op het kantoor van Guy GEMIS, gerechtsdeurwaarder met kantoor te [REDACTED] - aanleggers -
ter zitting vertegenwoordigd door mr. Boudewijn NIJSTEN, advocaat, met kantoor te 3620 Lanaken, Toren Zuid Gemeenteplein 2a.

TEGEN

[REDACTED]
met burelen te [REDACTED],
- verweerder -
ter zitting vertegenwoordigd door mr. Sarah KEMPENEERS loco mr. Veerle DAENEN, advocaten, met kantoor te [REDACTED]

Gezien het inleidend exploit van dagvaarding betekend door Michaël DRIESKENS, plaatsvervangend gerechtsdeurwaarder voor Guy GEMIS, gerechtsdeurwaarder met standplaats te [REDACTED] op 18 april 2005; er toe strekkende de vordering ontvankelijk en gegrond te verklaren; diensvolgens te zeggen voor recht dat de beslissing vanwege verweerder teniet dient te worden verklaard en verweerder gehouden is om het huwelijk tussen aanleggers in Turkije op 17 februari 2005 over te schrijven in de bevoegde registers daartoe; De inleidende dagvaarding strekt er tevens toe verweerder te horen veroordelen tot de kosten van het geding, evenals het tussen te komen vonnis uitvoerbaar bij voorraad te horen verklaren, niettegenstaande alle verhaal en zonder borgstelling noch kantonnement.

Gehoord partijen in hun middelen en conclusies;

Gezien de neergelegde stukken;

In feite

Eerste aanlegster ondertekende op 6 december 2004 een huwelijksaangifte namens haar en tweede aanlegger, die zij bij volmacht vertegenwoordigde, aangezien tweede aanlegger niet aanwezig kon zijn bij gebreke van visum.

Bij schrijven van 8 december 2004 zegde verweerder aan eerste aanlegster aan dat tweede aanlegger zich bij aankomst in België dient aan te bieden voor een interview en dat er eventueel bijkomend onderzoek zal gebeuren alvorens tot de huwelijksvoltrekking zal worden overgegaan.

Op 24 januari 2005 vroeg tweede aanlegger bij de Belgische ambassade in Turkije een visum aan met het oog op een huwelijk. Dit visum werd op 7 februari 2005 geweigerd om reden dat de garant, zijnde eerste aanlegster, onvoldoende solvabel was.

Op 14 februari 2005 heeft eerste aanlegster bij verweerder het huwelijk laten afgelasten om reden dat tweede aanlegger geen visum zou krijgen wegens te laag inkomen.

Drie dagen nadien zijn aanleggers dan getrouwd in Turkije, nadat eerste aanlegster hiertoe haar geboorteakte had afgehaald bij verweerder. Op 28 februari 2005 heeft aanlegster zich dan bij verweerder aangeboden voor inschrijving van de huwelijksakte in het bevolkingsregister.

Op 1 maart 2005 geeft verweerder aan eerste aanlegger ervan kennis dat het huwelijk voorlopig nog niet kan geregistreerd worden in het bevolkingsregister, aangezien het dossier nog in onderzoek is wegens mogelijk schijnhuwelijk en het mogelijk indruist tegen de Belgische openbare orde.

Verweerder verzoekt tevens de heer Procureur des Konings om advies.

De heer Procureur des Konings treedt in een niet-gemotiveerd advies van 11 maart 2005 het standpunt van verweerder bij.

Verweerder stelt bij schrijven van 17 maart 2005 eerste aanlegster ervan in kennis dat hij de overschrijving van het huwelijk niet aanvaardt na ontvangst van het advies van de heer Procureur des Konings. Verweerder steunt zich op de art. 3§2,1°, 18, 28 §2,2° lid en 31§1,1°lid Wb.IPR.

In rechte

1.

Verweerder steunt zich op de artt. 31, lid 1, 27, lid 1, 18 en 21 van het Wb.IPR om haar weigering tot inschrijving van het in Turkije gesloten huwelijk in te schrijven in haar registers van de burgerlijke stand.

Art. 31 wb. IPR laat dergelijke inschrijving slechts kan na onderzoek van de voorwaarden bedoeld in art. 27 par. 1.

Art. 27 par. 1 schrijft de erkenning van dergelijke akte voor zonder enige procedure indien haar rechtsgeldigheid wordt vastgesteld overeenkomstig het krachtens deze wet toepasselijke recht, en meer bepaald met inachtneming van de artt. 18 en 21.

Art. 18 vermeldt dat geen rekening wordt gehouden met feiten en handelingen gestelde met het enkele doel te ontsnappen aan de toepassing van het door deze wet aangewezen recht (wetsontduiking).

Art. 21 bepaalt dat een toepassing van een bepaling uit het door deze wet aangewezen buitenlands recht wordt geweigerd voor zover zij tot een resultaat zou leiden dat kennelijk onverenigbaar is met de openbare orde.

Verweerder stelt dat aanleggers, wetende dat hun voorgenomen huwelijk voorwerp was van een onderzoek naar een eventueel schijnhuwelijk, alsnog in Turkije zijn getrouwd om alzo verweerder te confronteren met een geldig afgesloten huwelijk en alzo het onderzoek naar enig schijnhuwelijk te omzeilen.

Aanleggers stellen daarentegen dat tweede aanlegger in de loop van 2004 tal van pogingen heeft ondernomen om attesten te bekomen met het oog op het bekomen van een visum, dat er meubels werden gekocht in België, dat zij reeds twee jaar een koppel vormden, dat zij in Turkije dienden te trouwen omdat het huwelijk in België niet kon plaatsvinden omdat tweede aanlegger geen visum kon bekomen, dat zij nooit de intentie hadden om zich aan wetsontduiking schuldig te maken.

2.

De Rechtbank is van oordeel dat aanleggers pertinent wisten dat hun huwelijksintentie voorwerp was van onderzoek naar een eventueel schijnhuwelijk. Dit blijkt uit het schrijven van verweerder van 8 december 2004 formeel werd geteld dat tweede verweerder een interview zou moeten doorgaan wanneer hij in België zou aankomen en waarin duidelijk werd gesteld dat het afsluiten van het huwelijk zou afhangen van verder onderzoek.

Dit gegeven betekent evenwel nog niet dat het enkele doel (art. 18 wb IPR) van het in Turkije afgesloten huwelijk er in gelegen was te ontsnappen aan het toepasselijke recht noch dat het resultaat van dit huwelijk kennelijk onverenigbaar is met de openbare orde (art. 21 wb IPR).

M.a.w. verweerder dient aan te tonen dat aanleggers tot enig doel hadden een schijnhuwelijk aan te gaan, m.a.w. dat het huwelijk er kennelijk op gericht was aan tweede aanlegger een verblijfsrechterlijk voordeel te verschaffen.

Verweerder verwijst naar een aantal "verdachte" huwelijken binnen de familie van eerste aanlegster, huwelijken waarvan tot op heden niet blijkt dat zij werden nietig verklaard wegens schijnhuwelijk. Het feit dat tweede aanlegger geen visum verkreeg, was om redenen van insolvabiliteit en de omstandigheid dat eerste aanlegster vier jaar ouder is dan tweede aanlegger kan bezwaarlijk gelden als negatief element.

Verweerder staft op onvoldoende wijze het beweerde schijnhuwelijk zodat het beroep van aanleggers tegen de weigering van verweerder gegrond is, zoals hierna bepaald.

Gelet op de artikels 2, 30 tot 37 en 41 der wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken.

OM DEZE REDENEN

De Rechtbank, uitspraak doende op tegenspraak en in eerste aanleg;

Verklaart het door aanleggers ingestelde beroep tegen de beslissing van verweerder van 17 maart 2005, houdende weigering om het tussen aanleggers in Turkije afgesloten huwelijk over te schrijven in haar registers, ontvankelijk en gegrond;

Zegt derhalve voor recht dat verweerder gehouden is het huwelijk dat op 17 februari 2005 werd afgesloten voor de ambtenaar van de burgerlijke stand te Keskin (Turkije), tussen [REDACTED], geboren te [REDACTED] (Turkije) op [REDACTED] 1983, wonende te Turkije, [REDACTED] en [REDACTED], geboren te [REDACTED] op [REDACTED] 1979, wonende te [REDACTED], over te schrijven in de registers van de burgerlijke stand van [REDACTED]

Veroordeelt verweerder tot de kosten van het geding, deze in hoofde van aanleggers begroot zijnde op 188,32 € kosten dagvaarding en rolzetting en 178,48 € rechtsplegingsvergoeding, in hoofde van verweerder op 178,78 € rechtsplegingsvergoeding.

Aldus gevonnist en uitgesproken in openbare zitting der kort gedingen te Tongeren op 12 mei 2006.

Aanwezig:

Patrick DELLO, voorzitter van de rechtbank, bijgestaan door Sabine Provoost, e.a. adjunct-griffier.

S.Provoost

P. Dello